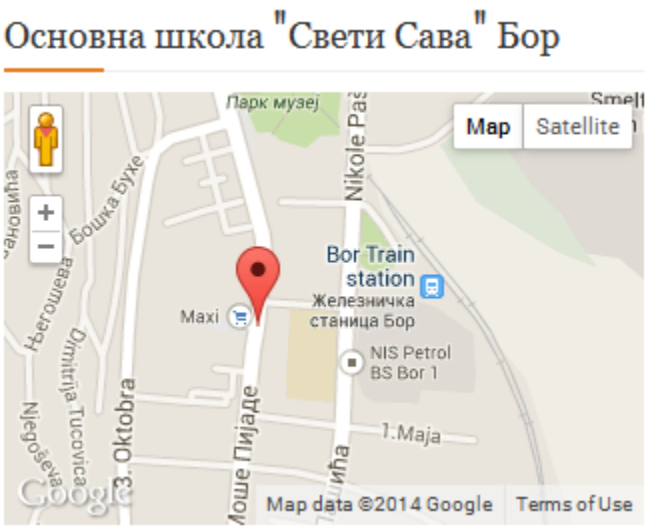
Издавач
Историјска секција ОШ „Свети Сава“ Бор
За издавача
Директор школе: Емилија Чолак
проф. разредне наставе
Идејна замисао часописа
Николица Младеновић, нас. историје
Главни и одговорни уредник
Матија Марковић, проф. историје
Технички уредник
Иван Живковић, проф. технике и инфор.
Коректор
Мирјана Лазић, проф. српског језика
Уредник страна на енглеском језику
Ана Јевремовић, проф. енглеског језика
Сања Бугарин, проф. енглеског језика
Чланови редакције
Марко Јовац 7_2
Милан Радоичић 8_2
Моника Пунђејевић 7_2
Даница Марковић 6_1
Кристина Вануцић 6_1
Марија Ђурковић 8_1
Анђела Гринкић 8_1
Александра Ђосић 8_1
Милица Богдановић 8_2
Филип Гајић 7_2
Марија Трпковић 6_1
Милица Мишић 6_1
Александра Младеновић 6_1
Неда Јакша 6_2
Анастасија Миленковић 8_2
Марија Бећаревић 8_2
Индира Мехмети 5_1
Марина Дурлић 5_2
Наташа Шајканац 5_2
Исидора Пунђејевић 5_2
Сандра Миловановић 5_2
Ванеса Лазаревић 5_2
Пера Кекић 7_2

Ликовна обрада
Никола Драгаш, наставник ликовне културе
Милица Мишић 6_1
Сандра Миловановић 5_2
Ванеса Лазаревић 5_2

Фото: Чланови историјске секције
Штампа: Графомед Траде Бор
Тираж: 100 примерака

Садржај

Реч две директорице школе..... 3
100 година од Првог светског рата..... 5
Бор од настанка па до данас..... 6
Историја Србије од краја средњег века 8
Историјска влада Србије..... 11
Атлантида..... 17
Бермудски троугао..... 21
Величанствени кинески зид..... 22
Метеори..... 23
Марко Антоније и Клеопатра..... 24
Позориште у Србији..... 25
Неколико речи педагога школе..... 28
School, school, school…..... 29
Harry Potter..... 33
Компјутерске игре..... 34
Рукомет..... 36
Екскурзија ученика осмог разреда..... 38

Сајт: www.ossvetisava.wordpress.com
Е-адреса: ossvetisavabor@ptt.rs
Е-адреса: ossvetisavaizbora@gmail.com
Tel.: +381 30 421 688
Tel. Fax: +381 30 422 673
Адреса: Моше Пијаде 31
19210 Бор, Србија

Бор, мај 2014.

„АКО НЕ ЗНАШ КУДА СИ КРЕНУО, СВАКИ ПУТ ЋЕ ТЕ ОДВЕСТИ ТАМО“

ЧЛАНОВИ РЕДАКЦИЈЕ ИСТОРИЈСКЕ СЕКЦИЈЕ

Реч две директорице Емилије Чолак

Прожима се лагано трећа година мога мандата и могу рећи да смо колективном снагом, упорношћу и исцрпним радом и изузетним залагањем на свим пољима допринели изласку из затеченог кризног стања у школи.

Кратком анализом покушаћу да саопштим чињенично стање данас. Отварањем продуженог боравка и предшколског одељења допринело је повећању броја ученика а то постигнуће је од значаја за даљи опстанак и живот и рад школе.

Ове године школа је опремљена комплетном звучном апаратуром и CD плејерима као и костимима за децу ради извођења приредби и културних манифестација у школи и ван ње.

Завршени су радови у учионици за извођење наставе математике. Монтирана је нова кухиња са свим елементима коју користе запослени и деца.

Оплеменили смо школско двориште бетонским жардињерама у којима су формиране цветне леје и оивичене клупама, а у једној је засађено дрво генерације.

И даље се наставља рад у ваннаставним активностима: новогодишњи вашар, игре без граница, дан толеранције у оквиру пројекта „Заједно са нама“ у организацији удружења грађана “Аурора“

Учествовали смо у међународној сарадњи са суседном Бугарском у граду Ћустендилу и презентовали пројекат „Чувајмо и негујмо своје, поштујмо туђе“.

На изради тога пројекта учествовали су проф. историје Матија Марковић, проф. руског језика Александра Пиљевић и моја маленкост. На самој презентацији пројекат је проглашен за један од најуспешнијих.

Све до сада планирано реализовано је и више од очекиваног. За текућу годину планирам израду ПВЦ – столарије и обнављање фасаде у матичној школи.

Напомињем да ће извођење ових радова зависити у многоме од више фактора. Видећемо да ли ћемо остварити очекивани резултат.

Као и сваке године читаоцима „Ђачки универзитет“ дарујем још једну песму из збирке својих песама.

Ова песма ће помоћи наставницима за обраду синонима, а деци да их боље схвате.

Драги читаоци имате и ви један лак задатак. Подвуците синониме у песми.

КИША ПАДА

Киша лије, поља мије
Зна да пада изнад града
Некад сипи и по липи
Кад ромиња тихо кваси
Ал' кад пљушти боље да си
Испод стрехе ил' у кући
Ту се сакриј, стани ћути
Још ће она земљу тући
Ни кишобран онај жути
Кад се киша сручи тако
Не престаје она лако
По асвалту звони, звони
А у земљу тихо рони
Пљушти,пљушти па тек стане
У јесење хладне дане
Капље, капље и ромиња
Посред снега, поврх иња
Освежава када прска
Још кад грми плашимо се
Киша нам је тада дрска.

Емилија Чолак , проф.

100 година од Првог светског рата

Атентат на аустроугарског престолонаследника Франца Фердинанда у Сарајеву 1914.г. послужио је као повод за њен напад на Србију, чиме је започео Први светски рат. Српска војска је храбро бранила независност своје земље и однела велике победе на Церу и Колубари, али супротављена надмоћним непријатељским снагама Немачке, Аустроугарске и Бугарске, морала је да се преко Албаније повуче са националне територије и касније настави борбу на Солунском фронту, заједно са осталим снагама Антанте, коју су чиниле: Француска, Енглеска, Русија, Италија и Сједињене Америчке Државе. У току овог рата Србија је изгубила 1.264.000 (28%) становништва од укупне популације од 4.529.000 и то 58% мушког становништва, од чега се никада није опоравила. Највеће српско гробље налази се на Зејтинлику у околини Солуна где је сахрањен велики број српских војника. Овим огромним жртвама Србија је дала значајан допринос победи савезника и пеуређењу Европе и Света након рата.

Завршетком Првог светског рата и пропашћу Османске и Аустроугарске империје створени су услови да у децембру 1918.г. буде проглашена Краљевина Срба, Хрвата и Словенаца.

Чланови историјске секције

БОР ОД НАСТАНКА ПА ДО ДАНАС

У оквиру Римског царства, Бор је био у саставу провинције Горње Мезије, чији је главни град био Виминацијум (данашњи Костолац). Од четвртог до шестог века, град је био део Источно римског царства (Византије). Ова територија је затим променила много господара. Прво су је освојили Гепиди, а у њиховом поседу је остала до бугарског освајања. Затим је поново ушла у састав Византије, а потом и Краљевине Угарске.

Бор је градско насеље и седиште општине Бор и Борског округа у источној Србији у региону који је познат и под именом Тимочка Крајина. Према попису из 2011. било је 34160 становника (према попису из 1991. било је 40668 становника) и после Зајечара највеће је насеље у овом делу Србије. Бор је рударски и индустријски град са развијеном обојеном металургијом. Град је основан 1945. године, а само насеље негде око 1800. године. Планski је насељаван стручном радном снагом у време Југославије те је стога изузетно шароликог етничког састава.

Бор се налази у Тимочкој крајини у непосредној близини Брестовачке Бање. Бор је такође у непосредној близини Борског језера и планине Стол.

У општини Бор је један од највећих рудника бакра у Европи.

Бор је удаљен око 30km од Зајечара, 60km од Неготина, око 60km од Мајданпека и 120km од Кладова. Има цивилни аеродром, ЗОО врт, а у околини Бора налази се и Борско језеро које је изграђено за потребе Рударско топионичарско басена. Најближи гранични прелази су Ђердап 1 - Гвоздена Капија код Кладова са Румуннијом и Вршка Чука код зајечара са Бугарском.

Општина Бор се састоји од једног градског насеља: Бор и 13 села.

Становништво

У насељу Бор живи 30895 пунолетних становника, а просечна старост становништва износи 37,4 година (36,5 код мушкараца и 38,2 код жена). У насељу има 14044 домаћинства, а просечан број чланова по домаћинству је 2,80.

Ово насеље је у углавном насељено Србима (према попису из 2002. године) али уз присуство великог броја нација и националних мањина.

Рудник у Бору

Привреда града Бора и околине се од оснивања града базирала на рударству. Са развојем рударства, град се развијао. Број становника се повећавао и уз рудник су настале и друге пропратне фабрике. Затим нешто касније развиле су се и друге гране индустрије. Економски врхунац града је био осамдесетих година 20. века када је постојао концерн који је имао своја представништва у Немачкој и Сједињеним Америчким Државама. Деведесетих година 20. века, са распадом СФР Југославије, концерн долази у тешку економску ситуацију у којој се налази до 2010. године. Између 2000. и 2010. одвија се низ дешавања - пројеката о сарадњи са другим фирмама из земље и иностранства - не би ли се дошло до економске стабилности. У истом периоду, држава као власник концерна је покушала у два наврата да прода концерн путем приватизације са истим циљем. Почетком 2010. године, концерн је и даље у власништву државе.

Установе у Бору

У Бору има много установа, пре није било ни једне, али када су људи видели да је то погодно место за живот почеле су да се изграђују разне установе. Имамо Биоскоп „Звезда“ који је повезан са Музичком школом и Културним Уметничким Друштвом. Бор има Болницу и Дом Здравља који пружају помоћ и негу болесницима.

Школство

У Бору постоји више основних и средњих школа, основна музичка и балетска школа и факултет.

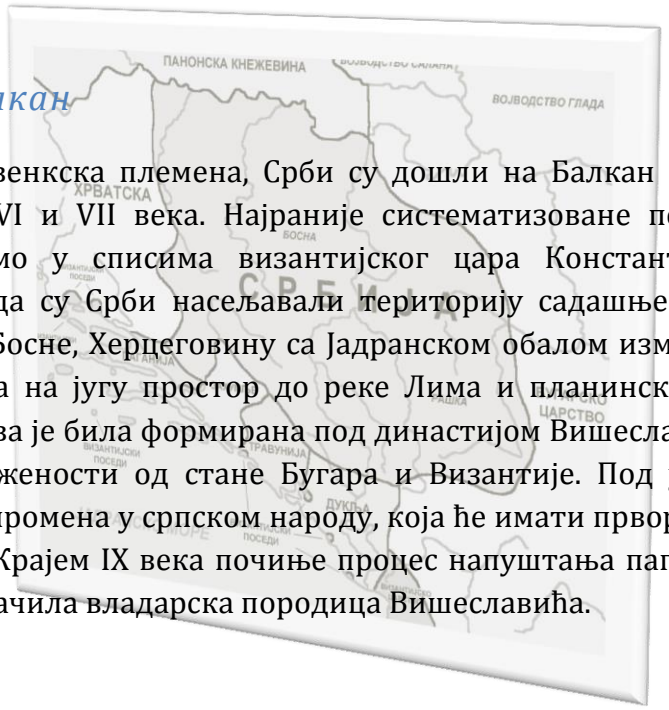
Основне школе: Основна школа „Вук Караџић", Основна школа „Свети Сава", Основна школа „Бранко Радичевић", Основна школа „Душан Радовић“, Основна школа "3. октобар", Школа за основно и средње образовање „Видовдан", Школа за основно музичко образовање и васпитање „Миодраг Васиљевић"

Средње школе: Гимназија „Бора Станковић", Машинско-електротехничка школа, Економско-трговинска школа, Техничка школа, Школа за средње образовање „Видовдан",

Факултет у Бору припада Београдском Универзитету: Технички факултет у Бору

Милица Мишић 6₁

ИСТОРИЈА СРБИЈЕ ДО КРАЈА СРЕДЊЕГ ВЕКА

Досељавање Срба на Балкан

Као и остала јужнословенкска племена, Срби су дошли на Балкан за време велике сеобе народа током VI и VII века. Најраније систематизоване податке о Србима на Балкану налазимо у списима византијског цара Константина VII Порфирогенита, у X веку. Тада су Срби насељавали територију садашње западне Србије, источне и централне Босне, Херцеговину са Јадранском обалом између реке Цетине и Скадарског језера, а на југу простор до реке Лима и планинског ванца Проклетије. Прва српска држава је била формирана под династијом Вишеславића, а у околностима спољашње угрожености од стане Бугара и Византије. Под утицајем Византије догодила се важна промена у српском народу, која ће имати прворазредни значај у његовој будућности. Крајем IX века почиње процес напуштања паганства и покрштавање, у чему је предњачила владарска породица Вишеславића.

Владавина Немањића

Након овог првог успона српске државе неступила је осека и период раздробљености и криза који је трајао до краја XII века. Након борбе са браћом око престола, 1170. године на власт је дошао Стефан Немања, оснивач династије Немањића. Он је отпочео обнову српске државе у Рашкој области. Неки пут под окриљем Византије, а понекад против ње, велики жупан, Стефан Немања је проширио територију своје државе на исток и југ, и припојио јој поново Зету и приморје. Осим вођења државе велики жупан је много полагао и на подизање манастира. Међу његове задужбине спадају у Рашкој области Ђурђеви Ступови и Студеница у којој је и сахрањен, и Хиландар на Светој Гори.

Стефана Немању је наследио средњи син Стефан, док је најстаријем сину Вукану додељен на управу део тадашње српске државе, Зетска област (данашња Црна Гора). Најмлађи Немањин син Растко се замонашио и узео име Сава, посветивши се духовности свог народа. Пошто су Римљани од раније гајили амбиције да под свој утицај подведе и Балкан, Стефан је то искористио, од папе је затражио круну и први међу Србима био је крунисан за краља 1217. године.

Његов брат Сава је 1219. године био постављен за првог српског архиепископа. Тиме су Срби стекли оба вида самосталности коју је познавао средњи век: духовну и световну.

Наредна генерација српских владара, коју су чинили синови Стефана Првовенчаног Радослав, Владислав и Урош I, значила је стангнацију у државном развитку. Сва три краља су била у већој или мањој зависности од суседних држава Византије, Бугарске и Угарске. Везе са Мађарима су условиле да краља Уроша I на престолу наследи сим Драгутин, који је био ожењен мађарском принцезом. Касније, када је Драгутин абдицирао у корист свог млађег брата Милутина, добио је од мађарског краља Ладислава IV земљу у североисточној Босни, Срем, Мачву и Београд, а освојио је и припојио и територије у североисточној Србији. Тиме су те области први пут ушле у састав српске државе.

Под владавином краља Милутина, млађег Драгутиновог брата, Србија је даље ојачала, упркос ситуацији да каткад мора да ратује и на три фронта. Милутин је у историји остао познат и као вешт дипломата, који је радо користио једно од уобичајених средњевековних дипломатских средстава – династичке бракове. Женио се пет пута, мађарским, бугарским и византијским принцезама. Нарочито је остао познат по градњи цркава, од којих неке спадају међу најлепше примере нашег средњевековног градитељства: Грачаница на Косову, Св. Архангела у Јерусалиму, Саборна црква у Хиландару и др. Због својих задужбина краљ Милутин је проглашен за свеца, упркос свом бурном животу. Њега је наследио син Стефан, касније прозван Дечански. Дечански је донекле проширио територију државе на истоку добивши Ниш са околином, а на југу области у Македонији. Надимак Дечански добио је због подизања најмонументалнијег српског средњовековног манастира Високи Дечани у Метохији.

Смедеревска тврђава, двор деспота Ђурђа Бранковића

Средњевековна Србија, која је у политичким, економским и културним сферама заузимала угледно место у средњовековној Европи, достигла је свој врхунац средином 14. века, за време владавине цара Стефана Душана. Из тог доба је Душанов законик, највеће законско достигнуће српског средњевековља, јединствено међу феудалним државама Европе у то време. Номоканон Светог Саве, Душанов законик, фреске и архитектура средњовековних манастира, који красе српске земље вечни су сведоци цивилизације српског народа. Душан је на рачун Византије удвостручио територију своје државе, проширивши је на југу, југозападу и истоку. Након чега се прогласио за цара. Наследио га је син Урош, звани Нејаки, што већ само по себи говори о стању државе која почиње да запада у стање феудалне анархије. У то време се јавља и нова опасност: турска Османска држава, која постепено из Азије прелази у Европу, освојивши најпре Византију, а потом и остале Балканске државе.

Долазак Турака на Балкан и пад Србије

Пошто су поразили српску војску у две кључне битке: на Марици 1371.год. где је поражена српска властела из Македоније и на Косову Пољу 1389.год., где је поражена војска кнеза Лазара, који је тада био најјачи обласни владар у Србији и командант војске својих вазала. Битка на Косову је дефинитивно решила судбину Србије, јер након ње у земљи више није било силе која би могла да се супротстави Турцима. То је био нестабилан период у коме су владали син и наследник кнеза Лазара деспот Стефан Лазаревић, који је био прави витез европског типа, војсковођа и писац, а затим његов рођак Ђурађ Бранковић, који је престоницу државе преселио на север, у новоизграђени град Смедерево. Турци су наставили своја освајања све дко нису успели да заузму целу територију српске државе 1459.године, освојивши Смедерево. Србија је била под влашћу Османске царевине скоро пет векова, Турци су се нарочито окомили на српску аристократију, истребљујући физички друштвену елиту. Пошто је Турска царевина била исламска држава у којој су хришћански Срби били народ другог реда, изложени насиљу, понижавању и експоатацији, српски народ је напустао развијена и урбанизована рударска, занатска и трговачка средишта и повлачили су се у неприступачне планине.

Падом Смедерева Србија се губи са политичке сцене све до 1804. године када почиње своју борбу за независност.

Александра Младеновић 6₁

ИСТОРИЈСКА ВЛАДА СРБИЈЕ

*Функционери би били:

Јосип Броз Тито - председник владе

Рођен у селу Кумровец, 7. мај 1892, умро у Љубљани, 4. маја 1980. је био доживотни председник Социјалистичке Федеративне Републике Југославије од 1953. до 1980. године. Био је лидер Комунистичке партије Југославије (касније Савез комуниста Југославије) од 1937. до 1980, вођа Народноослободилачке борбе народа Југославије од 1941. до 1945, а касније и врховни командант Оружаних снага СФРЈ. Један је од оснивача Покрета несврстаних.

Живојин Мишић- министар војске

Живојин Мишић (Струганик, 7/19. јул 1855 — Београд, 20. јануар 1921) је био српски и југословенски војвода. Живојин Мишић је учествовао у свим српским ратовима од 1876. до 1918. Непосредно је командовао српском Првом армијом у Колубарској бици, а приликом пробоја Солунског фронта је био начелник Врховне команде.

Мајор Драгутин Гавриловић - министар одбране

Драгутин Гавриловић (Чачак, 25. мај 1882 — Београд, 19. јул 1945) је био најпознатији српски мајор док је у југословенској војсци напредовао до чина пуковника. Војну академију завршио је 1901. године. Учествовао је у скоро свим биткама српске војске у Првом светском рату. Војну каријеру је завршио у чину пуковника. После Војне академије је постављен за команданта 10. пешадијског пука моравске дивизије у Чачку у данашњој касарни Ратко Митровић. За разлику од многих сабораца, умро је 19. јула 1945. године у Београду. Носилац је Карађорђеве звезде, француског Ратног крста као и многих других одликовања. У српској историји остаће запамћен по говору који је одржао браниоцима Београда октобра 1915. године непосредно пред јуриш у коме је и сам тешко рањен.

Цар Душан - министар правде

Стефан Урош IV Душан Немањић, познат и као Душан Силни (око 1308 — 20. децембар 1355) је био српски средњовековни краљ (1331 — 1345) и први српски цар (1346—1355). Био је син краља Стефана Уроша III Дечанског и отац цара Стефана Уроша V, у народу прозваног Нејаким, последњег владара из династије Немањића. Душан је са власти збацио свог оца Стефана Дечанског, уз помоћ властеле незадовољне политиком Стефана Дечанског према Бугарској и Византији, након битке код Велбужда. Душан је значајно проширио границе српске државе.

Жељко Ражнатовић Аркан- министар унутрашњих послова

Жељко Ражнатовић, звани „Аркан“, (рођен 17. априла 1952. године, у Брежицама у Словенији; убијен 15. јануара 2000. године у београдском хотелу Интерконтинентал) је био заповедник српских паравојних формација, а у јавности је често био оптуживан да је криминалац и ратни и поратни профитер. Такође је био оснивач и председник Странке српског јединства (1993—2000). Своју дугу и успешну криминалну каријеру почео је када је са двадесет година илегално емигрирао на запад. Узео је надимак „Аркан“ по стрип јунаку. Као наоружани пљачкаш осуђиван је или оптуживан у Белгији, Холандији, Шведској, Немачкој, Аустрији, Швајцарској и Италији.[1] За само четири месеца извршио је осамнаест пљачки у Шведској и дигао око 87.000 круна, поприличне паре у то доба. Затворен је у Белгији 1974, одакле је побегао 1977. Поново је ухапшен у Холандији 1979, и поново побегао 1981. Био је рањен у судару са полицијом. Прошао је кроз десетине европских затвора, укључујући и онај у Схевенингену. Ражнатовић је био на Интерполовој листи 10 најтраженијих криминалаца. Убијен је 2000. год. у Београду.

Никола Тесла- министар енергетике

Никола Тесла (Смиљан, 10. јул 1856 — Њујорк, 7. јануар 1943) је био један од најпознатијих српских и светских проналазача и научника у области физике, електротехнике и радиотехнике. Први је Србин који је номинован за Нобелову награду, 1937. године. Једини је Србин по коме је названа једна међународна јединица мере, јединица мере за густину магнетног флукса, тесла. Никола Тесла је аутор више од 700 патената, регистрованих у 25 земаља, од чега у области електротехнике. Тесла умире од срчаног удара сам у хотелском апартману 3327 на 33. спрату Њујоркер хотела 7. Јануара 1943. године у 87. години живота. Званично је забележено да је умро од срчане тромбозе, 7. јануара 1943. године у 22 часа и 30 минута. И поред продаје патената у области наизменичних струја, Тесла умире сиромашан и у дуговима. Тим поводом, градоначелник Њујорка Лагвардија је рекао: „Никола Тесла је умро. Умро је сиромашан, али је био један од најкориснијих људи који су икада живели. Оно што је створио велико је и, како време пролази, постаје још веће". Посмртни обред је одржан 12. јануара у Цркви светог Јована Богослова на Менхетну у Њујорку. После службе тело је кремирано. Испраћају Теслиних посмртних остатака присуствовало је око 2000 људи, међу којима су биле и многе значајне личности и нобеловци.

Милева Ајнштајн- министарка науке и образовања

Милева Марић-Ајнштајн (Тител, Аустроугарска, 19. децембар 1875 — Цирих, Швајцарска, 4. август 1948) је била српска математичарка, прва жена Алберта Ајнштајна, једног од најгенијалнијих људи 20. века. Постоје тврдње да је она допринела раним Ајнштајновим радовима, али је степен њеног учешћа у открићима непознат и предмет је бројних полемика. Милева Марић је рођена у богатој породици у Тителу у Војводини (тада део Аустроугарске) као најстарија од троје деце у породици официра аустроугарске војске. Приликом рођења Милеви је ишчашен кук, тако да јој је лева нога била краћа. Убрзо након њеног рођења, њен отац је завршио војну каријеру и добио је посао у суду у Руми, а касније у Загребу.

Милева је имала млађу сестру Зорку (1883—1938) и брата Милоша (рођеног 1885.) У Руми постоји кућа где је породица Милеве Марић живела од 1877. до 1892. године. Породична кућа Милевине породице постоји у Новом Саду, Кисачка 20, и под заштитом је државе.

Драгослав Аврамовић (Деда Аврам)- министар финансија

Некадашњи спасилац динара после катастрофалне хиперинфлације 1993. године, у народу омиљени гувернер Народне банке Југославије, између 1994. и 1996. године. Мало је рећи да је популарни Деда Аврам, због фантастичне способности да успостави комуникацију са обичним људима и покаже им очинску бригу за њихову судбину усред страшног раздобља економског и моралног расула, међународне изолације и под арогантним терором Милошевићеве фамилије, био једна од најомиљенијих личности у Југославији. Иако су му многи приговарали да је ту популарност стекао са смиљеним имиџом човека који са змбиљом и зебњом иде на пијацу (док је сâм имао девизну пензију), те да су се иза његове готово монетаристичке реторике крили наводно левичарски погледи на функцију државне економске политике, а неки су га чак и оптуживали да је заједно са динаром, 1994. године, спасао и сâм Милошевићев режим – Деда Аврам је заслужено био вољен од обичног света а цењен од већине стручних посматрача – и свих овдашњих новинара (мада простосрдачан, имао је овде готово непостојећу пристојност да после сваког већег интервјуа или ширег написа галантно и отмено захвали новинару што је лепо интерпретирао његове идеје).

Екрем Јеврић-.министар културе

Познат и под надимком Господа, амерички је певач црногорског порекла, који живи и ради у Њујорку. Рођен је 25. октобра 1961. године у општини Плав у ФНР Југославији. У Канаду је емигрирао 1988, а након неколико година преселио се у САД. Популарност је стекао преко Јутјуба након што је на том сајту објавио спот за своју песму „Кућа посâ“ која има преко 10 милиона прегледа. Истоимени албум је снимио 2010, а исте године био је ангажован за снимање промотивних слика и телевизијске рекламе за Dolce & Gabbana колекцију зима 2011.[4] Био је учесник трећег серијала Фарме где је освојио треће место, а такође и учесник четвртог серијала где је освојио осмо место.

Александар Тирнанић (Тирке) - министар омладине и спорта

Александар Тирнанић (Крњево, 15. јул 1910 — Београд, 13. децембар 1992) је био југословенски фудбалер и селектор. Рођен у Крњеву (општина Велика Плана), Тирнанић је још увек био у повоју када се његова радничка породица преселила у Београд. Није ни упамтио оца, металског фабричког радника, који је погинуо 1914, као војник Војске Краљевне Србије у Првом светском рату.Одгајан од стране самохране мајке, млади Тирке је убрзо развио љубав према фудбалу, који је вежбао на теренима око Баре Венеције на десној обали Саве. Ту га је уочио тренер Раденко Митровић који га је довео у подмладак тима СК Југославија. Међутим Тирнанић је убрзо одлучио да пређе у ривалски ФК Београдски Спорт Клуб (БСК) где се временом развио у импозантно десно крило. Схвативши свој таленат, убрзо је напустио школу и потпуно се посветио фудбалу.Са 17 година дебитовао је за сениорски тим; као темпераментан играч убрзо је чинио тандем са Мошом Марјановићем.Тирнанић је провео целу професионалну каријеру у клубу БСК за који је одиграо 500 утакмица. Са клубом је освојио пет титула у првенству Југославије.

Срећко Шојић - министар просвете

Срећко Шојић је увек предствљан као човек из унутрашњости, који мутним пословима постаје богат и на важним положајима. Он прича дијалектом јужне Србије, са само два падежа и врло карактеристичним и меким словима Ћ и Ђ. Шојић је вечито са брковима, ћубом на глави и обучен у дречава одела чије се боје готово по правилу не слажу са панталонама или кошуљом. Врло је похлепан и пуно зајми новац, а кад год га неко пита да било шта плати или да врати позајмљено, он одговара: „Полако с плаћање“, и нуди виски („вискѝћ с хледом“) и мезе да би скренуо с теме. Увек је непоштен и подмитљив. Шојић понижава све људе који су испод њега по положају, од којих зна да нема опасности. Са опасним људима, пак, он прича врло лицемерно, улагујући им се док воде разговор, а иза леђа их пљујући. Имао је више љубавница. Он је врло необразован, и једна од главних шала везаних за њега јесте да каже погрешно неку реч страног порекла (нпр. конфузија уместо инфузија, експонат уместо експонент, ампутира уместо импутира, фатаморгана уместо фото-монтажа...), а кад га неко исправи, он му изнервирано одговара: „Па тој сам и казо, бре!". Такође је велики лажов и у стању је да смисли дугачку неистиниту причу, само да би избегао истину.

Видовита Клеопатра - министарка здравља

Душан Костић, тј. после пластичне операције Душица Костић је персона која се деведесетих богатила на основу обмањивања народа којекаквим пророчанствима и црним магијама доста обогатила.

Почела је на Пинку као неко ко је читао писма гледалаца (а једном се ЈАСНО ВИДЕЛО да чита из НОТНЕ СВЕСКЕ, дакле, свеске пуне нота), а нико је није дирао јер се шлихтала Милошевићу.

Кад је Слоба сишао са власти, дотична је киднула у Босну, где дан данас води емисију пуну намонтираних телефонских разговора.

Разлика је у томе што јој сад људи стварно шаљу писма и ословљавају са "Балканском краљицом"...

Кнез Лазар- министар задужен за Косово и Метохију

Лазар Хребељановић (Прилепац, 1329 — Косово поље, 15. јун 1389), познат и као Свети цар Лазар, био је српски кнез са престоницом у Крушевцу. Погинуо је у бици на Косову 1389. Што се тиче сукоба са Османлијама, летописи говоре да је Лазар имао успеха у борбама с њима. Године 1386. Орханов син, Мурат I је предводио војску на Србију. Српска војска, с кнезом Лазаром на челу, налазила се на Топлици (на Плочнику) и тада је спречен дубљи продор непријатеља у унутрашњост земље. Из сажетих вести летописца стиче се утисак да су два владара избегла сукоб. Године 1954. Свети архијерејски сабор СПЦ донео је одлуку о преношењу моштију Св. Кнеза у Раваницу. Ова одлука се спроводи о шестотој годишњици Косовске битке, 1989. године и то тако што су његове мошти излагане на путу кроз велики број српских градова и манастира.

Милан Радоичић 8_2

Мачу Пикчу

Сигурно сте чули за Атлантиду, изгубљени континент (мозда не верујете да је постојала, али ипак прво прочитајте овај чланак). Њу је први споменуо грцки филозоф Платон у својим дијалозима „Тимај" и „Критон". Он је тврдио да се Атлантида налази са друге стране Херкулових стубова, а научници верују да треба да пратимо Бимини пут (низ поредјаних камених плоча).

Историчари се не слажу да ли је и колико Платонова прича инспирисана ранијим предањима. У „Критону", Платон тврди да његови наводи о античкој Атини и Атлантиди потичу још од Солонове посете Старом Египту у 6. веку п. н. е.

Солон се у Египту састао са свештеником из Саиса, који му је превео причу о Атињанима и Атлантиди, забележену на једном папирусу. Неки научници тврде да је Платон засновао причу на успоменама на прошле догађаје као што су ерупција Санторинија или Тројански рат, док други тврде да су му инспирација били догађаји из његовог времена, као што је уништење Хеликеа 373. п. н. е. или неуспела атинска инвазија Сицилије 417-413. п. н. е.

ПЛАТОНОВ ЗАПИС

У делу: „Критон" Платон описује рат између Атланта и остатка тадашњег света и каже да се догодио пре 9.000 година. Податак се односи на рат, а не на катастрофу која је проузрокавала потонуће острва и ако је тај рат прекинула природна катастрофа.

Остали антички аутори који су писали и помињали Атлантиду: Прокл (485 - 412. п. н. е.), Страбон (25. година), Плиније Старији (79. године н. е.), Диодорса Сицилије и многи други.

Према Платону Атлантида је била велико острво, величине као Либија и Азија заједно и налазило се са оне стране Хераклеових стубова (Гибралтар).То је била плодна и богата земља, која је давала две жетве годишње.

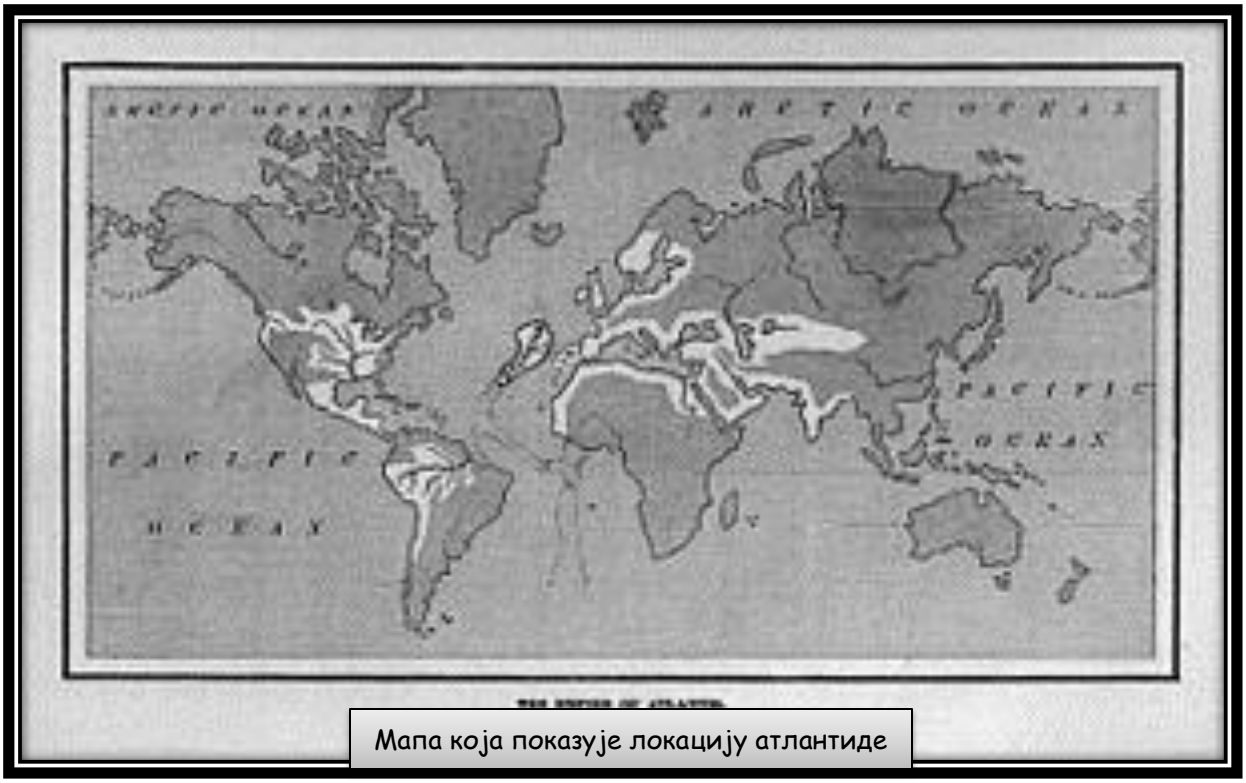
Становништво се бавило земљорадњом, сточарством, и занатима.Копали су и топили руде.Најцењенији метал је било злато, кога је било у изобиљу и један метал са називом орихалк који се могао наћи свуда по острву.

У средини острва налазила су се два извора: један са хладном и један са топлом водом. Око њих су становници из град или базене закупање од којих су неки били покривени. Постојало је више градова и три пристаништа.

Земљом је управљао Атлант уз помоћ 10 царева. Састајали су се сваких 6 година и доносили законе и судили.

Становништво је уживало у срећи и богатству све док њихови цареви, нису решили да зарате са остатком света. Војску остатка света су предводили Јелини, а на њиховом челу су били Атињани. У страховитој бици Грцису однели потпуну победу и спречили да се Атлантићани прошире са „ове стране Херкулових стубова".

У јеку најжешћих битака затутњли су страшни земљотреси и Атлантида је потонула у море.

Мапа која показује локацију атлантиде

ВЕЛИКА ПОПЛАВА

Постоји много легенди о Атлантићанима и о томе како је њихова напредна цивилизација нестала. По једној легенди, уништили су сами себе погрешном употребом некакве страшне енергије, а по другој, богови су их казнили јер су почели да ратују против својих пријатеља и да убијају људе због своје похлепе и за већим богатством. У средњем веку људи су били сигурни да је Атлантида заиста постојала, и чак се веровало да је тај мистични континент стајао на месту данашњег Атлантског океана .

Интересовање за Атлантиду траје још од античких времена, али се после неколико деценија затишја ово митско острво – које је наводно потонуло пре 12.000 година и које мало-мало па неко открије у разним деловима света – враћана велика врата.

О Атлантиди је први писао Платон, али је тек са проналаском Новог света интересовање постало озбиљније, а у последња два века за њом се и интензивно трага. Мит је, међутим, тумачио како ко стигне, па се локација коју је Платон прилично прецизно описао прилагођавала машти истраживача.

Многи су на снимку дна океана на „Google Earth" код Канарских острва видели добро организоване улице Атлантиде, али се касније испоставило да је у питању било преклапање снимака. Потрага је често прелазила границе Медитерана и Атлантика и проширила се на читав свет.

Ако вас занима Атлантида можете да погледатецртани филм „Atlantis,the lost empire" у коме се ради о научнику Milu Thachu који је цео свој живот посветио истраживању о Атлантиди и учећи старе језике. Једног дана, када се коначно запутио ка Атлантиди, није могао да замисли да тамо постоји цела цивилизација.

Упознао је Алантидјанку Киду која га је замолила за помоћ. Ипак, ви одгледајте цртани, ко зна, можда, и поверујете у Атлантиду.

Нешто више о Атлантиди можете прочитати на овом линку:

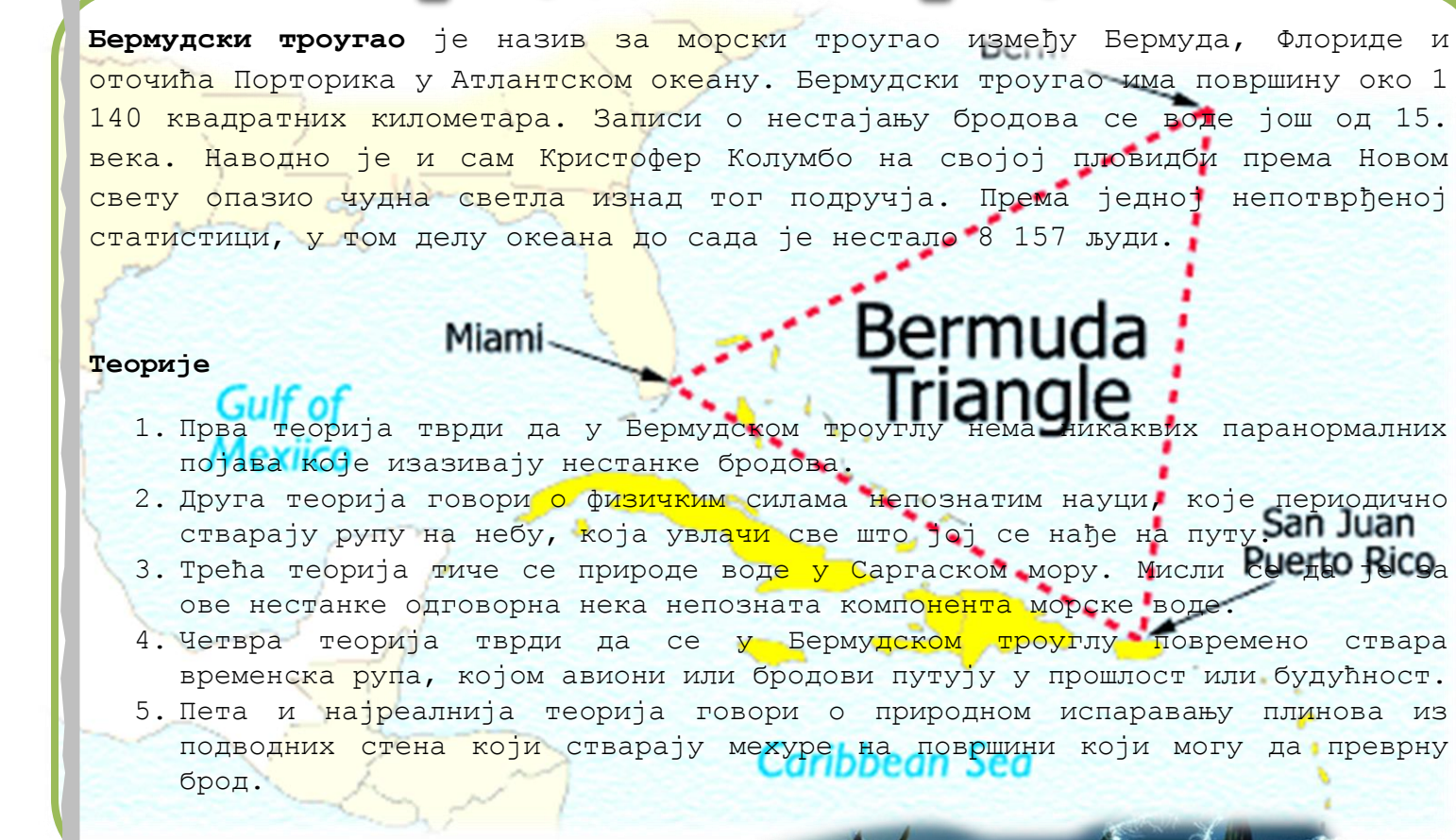
http://www.b92.net/putovanja/zanimljivosti

И обавезно погледај те снимак на овој страници!

Даница Марковић 6₁
Кристина Вануцић 6₁
Марија Трпковић 6₁

Бермудски троугао

Бермудски троугао је назив за морски троугао између Бермуда, Флориде и оточића Порторика у Атлантском океану. Бермудски троугао има површину око 1 140 квадратних километара. Записи о нестајању бродова се воде још од 15. века. Наводно је и сам Кристофер Колумбо на својој пловидби према Новом свету опазио чудна светла изнад тог подручја. Према једној непотврђеној статистици, у том делу океана до сада је нестало 8 157 људи.

Теорије

1. Прва теорија тврди да у Бермудском троуглу нема никаквих паранормалних појава које изазивају нестанке бродова.
2. Друга теорија говори о физичким силама непознатим науци, које периодично стварају рупу на небу, која увлачи све што јој се нађе на путу.
3. Трећа теорија тиче се природе воде у Саргаском мору. Мисли се да је за ове нестанке одговорна нека непозната компонента морске воде.
4. Четвра теорија тврди да се у Бермудском троуглу повремено ствара временска рупа, којом авиони или бродови путују у прошлост или будућност.
5. Пета и најреалнија теорија говори о природном испаравању плинова из подводних стена који стварају мехуре на површини који могу да преврну брод.

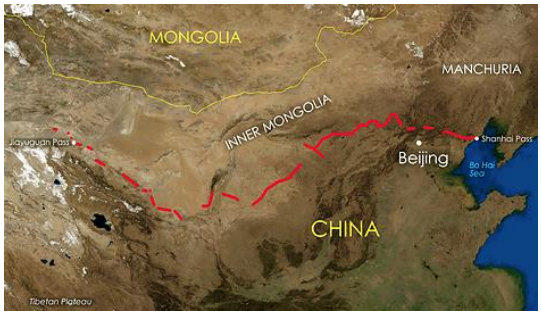
Догађаји

Један од највећих мистериозних нестанака се догодио децембра 1945. године када је лет број 19,5 тада најсавременијих војних авиона ТБМ Авенгер са 24 члана посаде, нестало на том подручју. Нестао је и један од авиона који су били кренули у потрагу за њима. У протеклих 60 година,на том подручју су такође нестали следећи авиони: британски транспотрер York 1952, морнарички Super Constellation 1954, цивилни теретни авион 1966, два Stratotankera 1963. У тим нестанцима животе је вероватно узгубило више од 200 људи.

Марија Трпковић 6₁, Кристина Вануцић 6₁, Даница Марковић 6₁

Величанствени Кинески зид

Кинески зид највећа је грађевина на свету и како кажу, једина која се види и са Месеца, а изгледа као велика неправилна линија нацртана људском руком. Протеже се од Азије до Жутог мора, а његова дужина је 8.851,8 километара, висине до 16 метара и ширине 8 метара.

Почетак градње повезује се с царем Ћин Ш' Хуангом, кога називају и првим Кинеским царем који је наредио градњу зида како би се спасили од навале Хуна. Његова градња трајала је око 2.000 година током владавине више кинеских династија које су више-мање надограђивале и обнављале зид. Грађевински материјал преношен је по пакленој врућини и цичи зими, цигле од 10 килограма, клесани камен и огромне количине шљунка и песка којим је пуњен зид. На сваких 100-200 метара постављена је стражарска кула,тако да их укупно дуж зида има скоро 20.000. Састоји се од два зида, унутрашњег и спољашњег.

Градњу Кинеског зида осим ратова са Хунима исто тако обележава и тужна прича радника који су радили на овом светском чуду. Наиме, прича се да је зид заливен крвљу радника и војника који су након пуно година присилног рада падали мртви након чега су њихови остаци закопани у зиду. По томе би се кинески зид могао гледати и као једна од највећих гробница на свету. Сматра се да је највеће радове и обнављања доживео у доба Минг династије 1368-1644, када су зид на неким местима, чак, и удвостручавали како би непријатељима отежали пролаз. Иако, је накад био зид у одбрани пред непријатељима и симбол јаке и уједињене Кине, данас тај зид представља врата која су тајанствену и чаробну Кину отворили спољашњем свету. Данас је то једна од најфасцинантнијих грађевина на свету коју годишње посети око 10 милиона туриста, због чега су се Кинези одлучили на радове на одређеним местима.

Године 1987. Зид је стављен под заштиту УНЕСКО-а како би се спречила рушења и оштећења које је наносило домаће становништво јер им је Зид био препрека.

Милица Богдановић 8₁, Анђела Гринкић 8₁

Метеори

Манастири Метеори (Грчка-Μετέωρα — лебдеће камење) је скуп православних манастира у Грчког града Каламбаке у западној Тесалији.

После Свете Горе долазе Метеори. Метеори су на списку баштине УНЕСКО-а. Манастири су познати по несвакидашњем положају на стубовима-стенама.

Укупно постоји 6 манастира, пет мушких и један женски. То су:

- *Манастир Велики Метеори или Преображењски манастир*
- *Манастир Варалам*
- *Манастир Св. Варваре или Русану манастир*
- *Манастир Св. Николе Анапауског*
- *Манастир Св. Стефана*
- *Манастир Св. Тројице*

Сматра се да су још у 11. веку овде боравили монаси-пустињаци. Њихов прави процват почиње доласком отоманске окупације у ове крајеве, јер је овако скривено подручје међу огромним стенама-стубовима омогућило примерено одстојање од нове, непријатељске власти. Упочетку било је чак 20 манастира, али је данас свега 6 преостало. У првом раздобљу долазак до манастира био је изузетно тежак - преко кожних лествица или путем огромних мрежа, али ово је омогућило несметан живот и молитву монаха. Почетком 20. века до манастира су исклесане степенице. Последњих деценија манастири су постали место ходочашћа и туристичке посете.

Наука говори да су стене-стубови старе око 60 милиона година и да су настале током Терцијара. Време и земљотреси су обликовали масу у стене данашњег облика.

Чланови историјске секције

Марко Антоније и Клеопатра

Марко Антоније (14. јануар 83. п. н. е. — 1. август 30. п. н. е.) био је римски државник и војсковођа. Антоније је остао упамћен пре свега као једна од водећих личности у време последње фазе грађанских ратова у Риму која се завршила управо његовим поразом у бици код Акцијума и успостављањем Августовог принципата. Антонијева љубавна веза са краљицом Египта Клеопатром доцније ће постати предмет инспирације за бројне уметнике. Клеопатра VII Филопатор је била последња краљица древног Египта из династије Птоломејевића македонског порекла. Њеном смрћу изумрла је краљевска лоза, а Египат је претворен у римску провинцију.

Цезара је упознала на спектакуларан начин. Наиме, због династичких превирања у земљи била је протерана и власт је била у рукама њеног супруга односно брата Птолемеја XIII. Међутим, Цезар је са војском дошао у Египат и наредио да се састане са Клеопатром и Птолемејем. Како она није била у земљи дозволила је да се прокријумчари у тепиху и тако је одмотавањем тепиха упознала Цезара. Он је одмах био њоме импресиониран и постали су љубавници. Клеопатра је била и сјајан стратег па је искористила Цезарову наклоност и веома брзо затруднела. Клеопатри се није свидела посета јер је била понижена од стране римских конзервативаца. Вративши се кући обнавља пољопривреду и рађа сина Цезариона. Након Цезаровог убиства, Клеопатра се нашла у великој опасности јер Цезар у свом тестаменту није споменуо ни њу ни њеног сина.

Антоније је у Пергаму окупио провинцијалце и наложио им да порез који је дугован римској држави за претходних десет година исплате у року од две. Затим је наставио даље на исток решавајући спорове између градова и помажући оним римским клијентима које је Касијева владавина оштетила. Најзад,у Тарсу је срео египатску краљицу Клеопатру VII која је изашла пред њега како би се оправдала за своје неучествовање у рату против цезароубица. Антички извори подвлаче да је Антоније био занет Клеопатрином разборитошћу и лепотом и да је убрзо постао њен љубавник и оруђе у борби за власт. По његовом наређењу Клеопатрина сестра и ривалка Арсиноја IV је убијена у Милету, а уклоњено је још неколико краљичиних непријатеља. Ту годину Антоније је провео у Александрији, али је почетком 40. морао да се врати на Запад. Клеопатру неће видети наредне четири године, као ни близанце које му је родила: Александра Хелија и Клеопатру Селену. Велики пораз који Марко Антоније доживљава од Октавијана у бици код Акцијумасломио је Клеопатру која је пала у немилост овог прорачунатог човека. Њега није занимала романса са њом већ да је у Риму покаже као тријумф, као својину. Клеопатра себи није могла дозволити такво понижење и наредила је да јој се донесе кобра у одаје. Убила се угризом змије и осигурала себи бесмртност (по египатском веровању).

Оно што се слабо зна о њој јесте њен велики патриотизам-Египат јој је био изнада свега. Течно је говорила 9 језика и била први фараон који је говорио изворним египатским језиком, језиком народа. Клеопатра је последњи египатски фараон.

Кристина Вануцић 6₁, Марија Трпковић 6₁, Даница Марковић 6₁

ПОЗОРИШТЕ У СРБИЈИ

Позориште у Србији има традицију дужу од осам векова. У средњем веку су српска позоришта имала световну и забављачку функцију, која се углавном сводила на импровизације без писаног текста. Почетком шеснаестог века, потурчени великаш Али-бег Павловић послао је у Дубровник своју позоришну дружину којом је управљао Србин Радоје Вукосалић, први познати српски глумац.

Када је почетком 19. века почела борба за прекид вишевековне турске доминације, као да је ослобођен и српски дух. Развија се просвета, књижевно стваралаштво и позоришни живот. Крајем августа 1813.године, у Пешти је изведена прва представа сачињена према делу Аугуста Коцебуа. Била је то „Крешталица“ Јакима Вујића. Њега 1834.године у Крагујевац доводи кнез Милош Обреновић и 1835.године ***Вујић оснива прво позориште у Србији*** **Књажевско-сербски театар**. Он сам је у њему био директор, драматург, редитељ, преводилац, адаптер драмских дела и главни глумац. И данас се Јоаким Вујић сматра „оцем српског позоришта“.

И тако креће процват позоришне сцене у Србији. Године 1838. оснива се **Народно позориште у Новом Саду**, престоница Београд, заслугом кнеза Михаила Обреновића 1868.године добија национални театар – данас најзначајнији у земљи; наредне године оснива се **Народно позориште у Нишу**.

Ваља напоменути да су у то време развоју, напретку и популаризацији позоришта значајно допринели великани писане речи у нас и то: Јован Стерија Поповић, Лаза Костић, Ђура Јакшић...

Свакако најзначајнији међу њима јесте ***Бранислав Нушић***, који је обележио не само читав двадесети век, већ је више но икад актуелан и данас у готово свим театрима у Србији. Ових дана је наш познати драматург Егон Савин поднео иницијативу да се оснује позориште које ће носити његово име и на репертоару изводити његова дела.

Након Другог светског рата долази до раскошног развоја позоришта у Србији, која су својим радом обележила другу половину двадесетог века. Одмах после ослобођења 10.08.1945. Ужице добија свој театар, године 1946. оснива се ***Крушевачко народно позориште***, које је изнедрило најзначајнија имена српског глумишта, наредне 1947.године кренуло је са радом сада већ чувено ***Југословенско драмско*** позориште, а исте године основано је ***Београдско драмско*** под именом Градско позориште.

Њима се придружују са културним репертоаром 12.11.1956.год. ***Атеље 212*** и ***Звездара театар*** 8.10.1984. са незаборавном представом „Мрешћење шарана“ Аце Поповића у режији прослављеног Дејана Мијача.

Не треба заборавити глумце који су удахнули живот српском театру: Раша Плаовић, Жанка Стокић, Тоша Јовановић, Милка Гргурова, Добрица Милутиновић, Пера Добриновић, Милорад Гавриловић, а после Другог светског рата Миливоје Живановић, Мира Ступица, Бранко Плеша...

Данас у Србији ради око 35 професионалних позоришта, неколико високих школа за позоришно образовање, 2 позоришна музеја, више значајних позоришта за децу. **Најзначајнија позоришна институција у Србији јесте *Стеријино позорје*** (основано 1956.године у Новом Саду) **у оквиру којег се сваке године одржавају позоришне игре – фестивал представа остварених на делима националне драматургије.**

Развој позоришта у Бору

Иако влада мишљење да је Бор, због специфичних услова у којима је настао, град без традиције и особених духовних вредности, историјски подаци казују нешто сасвим друго. Упоредо са привредним настанком и развојем града настајали су и специфични облици културе. Крајем 1930.године основано је *Соколско друштво* које је кроз различите секције основало и прву позоришну трупу – дилетантско позориште, које је представљало значајно културно жариште у тадашњој рударској колонији. Не смеју се заборавити имена првих глумаца аматера који су допринели раду и успеху првог театра у Бору: Исидор и Олга Димитријевић, учитељ Божа Поповић и други.

Када је 25.марта 1945.године основано Културно-уметничко друштво „Абрашевић“ обухватило је различите садржаје од којих је драмска секција била на завидном уметничком нивоу не само у Бору, већ и целе Тимочке Крајине. Изводили су комаде Стерије, Нушића, Сремца, Боре Станковића и других знаменитих српских писаца. Ово друштво је током наредних деценија мењало назив, да би године 1971. постало аматерско Културно-уметничко друштво „Бор“. Драмски ансамбл не посустаје; забележено је да је 1971.године изведено 10 позоришних комада.

Јуна 1994.године оснива се Установа **„Центар за културу Бор“** и од тада па све до данас позоришни живот у Бору добија пуни замах.

Поред гостовања наших најпознатијих позоришта, интензивно се ради на трајном оживљавању аматерског театра. Углавном су тих година приказана дела прослављеног комедиографа Нушића са одраслим глумцима аматерима.

Уследила је пауза од неколико година; 2002. ансамбл се поново окупља и публици представља „Смртоносну мотористику“ Аце Поповића.

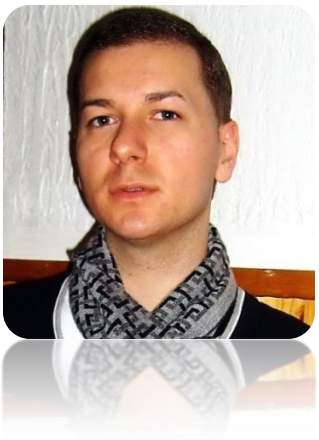
Крајем 2004. познати редитељ Олег Новковић поставља „Оперу за три гроша“ Бертолда Брехта. Ова представа је извођена у скоро свим градовима у окружењу. То је био последњи покушај са одраслим глумцима аматерима.

Године 2008. покреће се рад дечијег драмског студија. Након две премијере настаје пауза и студио коначно 2012.године наставља са интензивним радом до данас. Изведено је седам премијера, више реприза и гостовања у околним срединама. У плану су ове године и учешћа на познатим такмичарским фестивалима и крајњи циљ је добијање статуса дечијег аматерског позоришта.

Наташа Шајканац 5_2

Неколико речи педагога школе о ученику парламенту

Ученички парламент је законом загарантована формална институција која ученицима омогућава демократски начин удруживања ради заступања интереса ученика у школи, као и учешће ученика у доношењу одлука које се њих непосредно тичу.

Представници ученичког парламента ОШ „Свети Сава" уз моју подршку реализовали су многобројне активности које су планиране Годишњи планом и програмом, а и активности које су ученици сами иницирали током протеклог периода.

Акцијом испред Дома културе а касније и приредбом обележили смо Дан толеранције, где су ученици на хамер папиру лепили поруке поштовања, уважавања, љубави и том приликом делили симболичне поклоне. Затим израда Еко кутије која је направљена од материјала који може да се рециклира, а циљ ове активности јесте да се подигне свест ученика о очувању животне средине. Еко кутија се налази у холу школе.

Ученици су сами иницирали и са школским полицајцем реализовали предавање о штетности пиротехничких средстава и учествовали у радионици под називом ,,Безбедно детињство, развој безбедоносне културе младих".

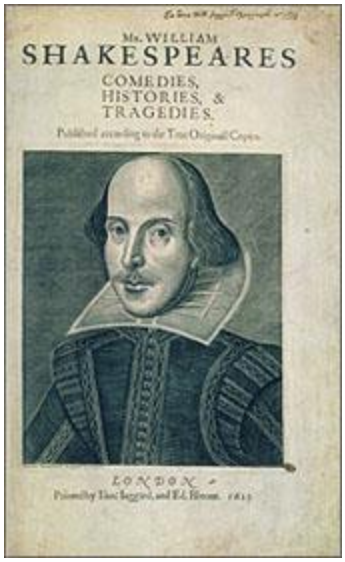
Ученици су направили и плакат под називом ,,Стоп насиљу" са циљем како помоћи особама које су жртве насиља-како тада реаговати.

Следе многобројна предавања вршњачких едукатора о болестима зависности и низ акција помоћи најугроженијим ученицима. Све наведене активности медијски су пропраћене а слике можете наћи на нашој facebook страници школе и сајту школе.

И на крају морам рећи: „Част ми је и велико задовољство радити са овако креативном, добром, а пре свега послушном и лепо васпитаном децом. Као представник школе увек сам ту да подржим њихове идеје и интересовања и усмерим их на прави пут. Зато је главна максима нашег ученичког парламента: *Растимо као једно, бољи смо заједно*".

Педагог школе
Марко Јовановић

School, school, school…

Once again about Shakespeare

Happy Birthday Will - Shakespeare's 450th Birthday

Why is Shakespeare famous?
Who was William Shakespeare?
William Shakespeare is one of the world's greatest writers. He wrote plays for the theatre. He wrote poetry too.

William Shakespeare was born on April 23, 1564, in Stratford-upon-Avon. Later he went to London, to be an actor. But he became famous for writing plays. His friends said he was the best writer of his time. Most people now say he was the best of all time. Shakespeare is the most translated author ever. While most people regularly use about 2,000 words, Shakespeare used more than 25,000 in his writing.

When did Shakespeare live?
He grew up in Tudor England in the time of Queen Elizabeth I.

He lived in exciting times. Francis Drake sailed around the world (1577-1580). Shakespeare was probably in London when the Spanish Armada sailed to attack England in 1588. He saw the coronation of King James I in 1603. 1605 was the year of the Gunpowder Plot and Guy Fawkes. Shakespeare died on April 23, 1616.

"A fool thinks himself to be wise, but a wise man knows himself to be a fool."
"Love all, trust a few, do wrong to none."
"If music be the food of love, play on."
"It is not in the stars to hold our destiny but in ourselves."
"God has given you one face, and you make yourself another."
"Listen to many, speak to a few."
"Suspicion always haunts the guilty mind."

William Shakespeare

School days around the world

Japan

In Japan, when children are disciplined by teachers or another adult, they must look down at the floor and avoid meeting the adult's eyes; doing otherwise indicates disrespect.

South Africa

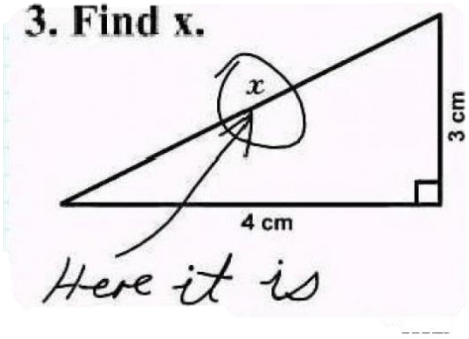
In South Africa, before class starts, children separate into two lines outside the door, girls on one side and boys on the other. Girls walk in first, then the boys follow, and all stand behind their desks. The teacher greets the children: "Good morning class." Children simultaneously answer with a "Good morning, Mrs. Johnson," and then take their seats.

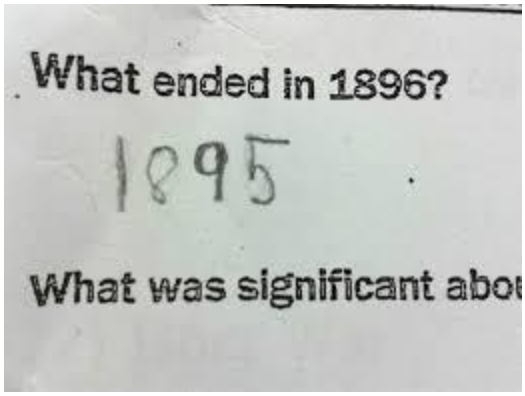
United Kingdom

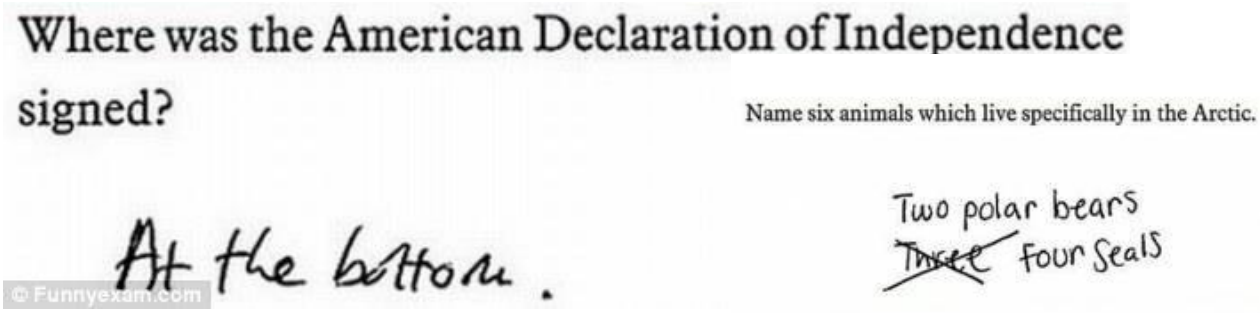

In Britain, it's considered poor manners to ask for an additional helping. Instead, a child waits until he or she is offered seconds. In most schools, teachers are addressed as Sir and Miss, and secondary-school pupils stand when a teacher enters the classroom.

Some of your test answers

Why Easter Bunny?

Rabbits have been associated with springtime since ancient times. It is believed that the Anglo-Saxon Goddess of Spring, Eostre had a hare as her companion. The hare symbolizes fertility and rebirth. Later Christians changed the symbol of the hare to the Easter bunny.

The tradition is that the Easter bunny leaves Easter eggs on Easter Sunday. Parents hide eggs in the garden and the children go on an egg hunt to find them.

The idea of an egg-laying rabbit was taken to America in the 1700's German immigrants. They told their children to make 'nests' with their caps and bonnets, and if they were good the Easter bunny would leave them coloured eggs.

Секција енглеског језика

SCHOOLS IN THE WORLD

THERE ARE LOTS OF SCHOOLS IN THE WORLD.SOME ARE REALLY HARD,OR EVEN SCARY,FOR THEIR SCHOOL CHILDREN BUT THE OTHERS ARE REALLY COMFORTABLE AND AMUSING.

IN VILLAGE SCHOOLS IN NORWAY YOU HAVE A FEET MASSAGE UNDER THE DESK.IF THE VILLAGE SCHOOL IS LIKE THAT,I AM SURE YOU'LL HAVE A KIND OF CHALLENGE TO IMAGINE THE CITY SCHOOL.ALSO,KIDS FROM OTHER COUNTRIES HAVE THEIR OWN TRANSLATE TO WORK WITH THEM.

IN SOME OTHER SCHOOLS IN THE WORLD THERE ARE KIDS WHO HAVE GPS NECKLACE ON THEIR LEGS.IF A KID GOES SOMEWHERE,IT'LL BE POSSIBLE FOR HIS PARENTS TO SEE WHERE THEIR CHILD IS.

ONE BOY HAS BEEN ALMOST ARESSTED FOR BRINGING A PLASTIC JACK-KNIFE IN SCHOOL.
THE OTHER BOY HAS BEEN SPRAYED WITH SOME TEAR GAS BECAUSE HE DIDN'T WANT TO GET OFF THE BENCH.

IN MANY COUNTRIES KIDS ARE NOT ALLOWED TO TAKE THEIR HOMEWORK HOME,EVERYTHING MUST BE DONE AT SCHOOL.

Also,in schools in America there are lots of activities that kids sign for school yearbook.

In an attempt to prevent the students from being too much emotional, some schools in the UK have banned having a best friend at school.

One of the USA schools has the rule that there is no hugging.

PERHAPS THEY ARE THE CRAZIEST RULES I'VE EVER HEARD

Даница Марковић 6₁

DID YOU KNOW ?

? THE OLIMPIC WAS DESIGNED IN 1913.
? THE FIRST ENGLISH DICTIONARY WAS WRITTEN IN 1755.
? IN 1878. THE FIRST TELEPHONE BOOK MADE CONTAINED ONLY 50 NAMES
? 11% OF PEOPLE ARE LEFT HANDED
? THE AVAREGE PERSON FALLS ASLEEP IN 7 MINUTES
? THE SMALLES BONES IN THE HUMAN BODY ARE FOUND IN YOUR EAR
? YOUR FOOT HAS 26 BONES IN IT
? YOUR BRAIN USES BETWEEN 20-25% OF THE OXYGEN YOU BREATHE
? YOU BURN MORE CALORIES WHILE SLEEPING THAN WATCHING TV
? THE FIRST PAPER MONEY WAS PRODUCED BY THE CHINESE IN THE
? NINTH CENTURY AD
? OVER 1000 BIRDS A YEAR DIE FROM SMASHING INTO WINDOWS
? OWLS ARE THE ONLY BIRDS THAT CAN SEE THE COLOR BLUE

Исидора Њамцуловић 7₁

Harry Potter

„Harry Potter“ је име серије, књига шкотске књижевнице „Džoan Ketlin Rouling“ и филмова заснованих на њему. Главни лик овог филма је млади чаробњак „Harry Potter“. „Harry Džejms Potter“ је рођен 31.јула.1980.године, једини син „Džejmsa“ и „Lili Poter“. Харија Потера u филму глуми млади глумац Данијел Редклиф. Данијел је глумио Харија у свих осам делова филма.

То су:

1.Хари Потер и Камен Мудрости
2.Хари Потер и Дворана Тајни
3.Хари Потер и Затвореник из Аскабана
4.Хари Потер и Ватрени Пехар
5.Хари Потер и Ред Феникса
6.Хари Потер и Полукрвни принц
7.Хари Потер и Реликвије Смрти 1
8.Хари Потер и Реликвије Смрти 2

Харијев најбољи друг у филму је Рон Весли („Ruppert Grint“) и другарица Хермиона Гренџер („Ema Votson“). Бори се против злог чаробњака Волдемора који је убио његове родитеље, а сад жели и њега. На серији су радила 4 директора: „Chris Columbus, Alfonso Cuaron, Miko Newell i David Yates“. Књиге о Харију Потеру су првенствено намењене старијој деци, али имају и обожаватеље свих годишта. Према ауторки Џоан Кетлин Роулинг приче су се појавиле у њеној машти сасвим формиране, док је била у возу од Манчестера до Лондона. Њено омиљено место на ком је написала прву књигу био је единбуршки кафић, док је пила небројане шоље кафе. Новац од продаје књига, као и хонорар од филмова и сувенира, направио је од Роулингове милијардера и 552. најбогатију особу на свету. Џоан је богатија чак и од британске Елизабете ИИ. Свака книга описује једну годину Харијевог живота на Хогвортској школи магије где се млади уче како да користе магију и играју Квидиц, чаробњачки спорт. Нека од магичних бића су: гоблин, једнорог, змај, дух, џин...

У фиму се користи магија, као што су:

Alohomora - чини за откључавање
Koloportus - чини за закључавање
Lumos - светлосне чин
Evanesko - чини за нестајање
Agvamenti - чини за воду
Homorfus - чини које претварају вукодлака у човека
Obliviate - чини за заборављање
Dragonfros - претвара предмет у змаја

У филму глуми и „Draco Lucius Malfoy“. Драко Луциус Малфој је такође ученик на Хогвортсу, син чаробњака Луциуса Малфоја...

Марина Дурлић 5₂
Исидора Пунђејевић 5₂

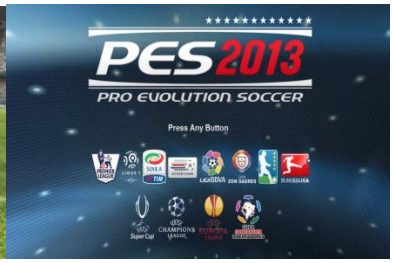
КОМПЈУТЕРСКЕ ИГРЕ КОЈЕ ВОЛИМО

Сва деца воле и играју видео игрице, али, нажалост, има и оних који нису у могућности да себи приуште овакав ужитак. Са побољшањем светске технолгије, побољшале су се и видео игре. Има много компијутерских видео игрица, па се оне деле на: спортске, акционе, аркадне, тркачке и мозгалице. Највише се играју спортске и тркачке. Описаћемо вам неке од њих:

Pro Evolution Soccer (**PES**) низ фудбалских видео игара развијен и објављен од стране Конамија . Сваке године, нова верзија игрице излази крајем септембра или почетком октобра са два различита наслова. Оно што је најбитније, у сваком новом PES-вом издању имамо нешто ново. С обзиром да игрица, прати ствари из реалног фудбала, сваке године творци ове игрице морају одрађивати трансфере, оно што је плус јесте и то да ми можемо сами одрађивати трансфере фудбалера. Оно што ову игрицу држи у животу и њеним стваоцима даје подстрек да сваке године праве нешто ново јесте то да се Pes игра у целом свету и да су сви задовољни њиме. Доказ овоме је то да је од децембра 2012 продато више од 81,65 милиона примерка широм света што Pes чини најпродаванијом игрицом. У Pes-у имамо и могућности извођења разних финти. Оно што је посебно интересантно јесте и то да за сваку верзију Pes-а постоји и његово побољшање односно Patch. Највећа предност Pes-а је то што се може играти и онлајн (преко интернета), али се он може играти само уз оригиналан цд-е.

Од децембра 2011, Pro Evolution Soccer франшиза је локализована на 19 језика и 62 земље. Велику конкуренцију Pes има у FIFI.

Test drajv 2 (**TDU2**) је друга од три игрице које ћемо вам ми представити. TDU2 је ауто-мото игрица која садржи велики број светских познатих аутомобила. Test Drive Unlimited 2 (скраћено као TDU2) је отворен свет тркачке видео игре коју је објавио Атари.

Test Drive Unlimited 2 обухвата различите путеве, спортских аутомобила на основу модела неколико произвођача.

Заплет се врти око непознатог тркача који је понудио прилику да уђу у низ турнира и напредује кроз игру да би на крају постао добитник измишљеног„Solarna Crovn kupa“, победом број NPC (non - плејер знакова) у различитим тркама. Ова игрица прављена је у скроз реалном смислу. Главна тема игрице јесу трке, али може се возити и обично по граду.

Победама у тркама, скупљају се паре, уз помоћ којих се касније купују аутомобили. У игрици постоје 60 нивоа . Ови поени се могу зарадити преко 4 категорије: Конкуренција (трке, завршавање изазова) Социјално (дружење у игри, трке против других људи, придружење клубовима) Открићће (откривање свих путева, фотографисање на специфичним локацијама , проналажење све олупине аутомобила) Collection (купују аутомобиле, куће, намештај, одећу и других потреба).

League of Legends

League of Legends (LoL) је мултиплејер онлајн борилачка видео игра развијена и објављена од стране Riot Games. Према Форбсовој 2012 чланку, League of Legends је најигранија игра рачунараска у Северној Америци и Европи у погледу броја часова екипа . Од јануара 2014 , више од 67 милиона људи играју League of Legends месечно, 27 милиона дневно , а више од 7,5 милиона истовремено током великих оптереће́ења. Постоје хероји: водени, ватрени, хероји са стрелицама, биљни хероји, хероји са магиом и многи други. С обзиром да се игрица игра преко интернета може се играти и у пару са другом, пријатељем или неким познаником. У игри постоје 30 левела. Када стигнете до 30. левела, скупљате победе да би ушли у дивизије. Напредовање кроз левеле (нивое) зарађује се тако, што играте и побеђујете. Играчи се деле у 2 групе по 5 играча. Уз основне хероје, у игрици постоје и мали миниона, који доста помажу у победама. Оно што привлачи играче јесте и то да се овде не бодују само број колико су они убили већ и број колико су помогли у убијању. Кроз нивое (левеле) се врло брзо и врло лако напредује.

Марко Јовац 7₂, Пера Кекић 7₂

Рукомет

Рукомет (енгл. Handball) је екипни спорт са лоптом, у ком се такмиче две екипе са по 7 играча (6 играча у пољу + 1 голман) на свакој страни. Игра траје два пута по 30 минута, а циљ је дати више голова него противник. Лопта се између играча додаје рукама слично као у кошарци, али са нешто мањом лоптом и уз другачија правила вођења лопте.

Модерни рукомет се обично игра у затвореним дворанама, док на отвореном постоје варијанте у облицима Великог рукомета и Чешког рукомета (који су се чешће играли у прошлости), као и рукомета на песку. Амерички рукомет и Ирски рукомет су потпуно другачији спортови од рукомета.

Игра је веома брза и укључује контакт телом када одбрамбени играчи покушавају зауставити нападаче да приђу голу. Контакт је једино дозвољен када је одбрамбени играч потпуно испред нападача, тј. између нападача и гола. Било какав контакт са стране или отпозади се посебно сматрају опасним, и за то се добијају казне. Кад одбрамбени играч успешно заустави нападача, игра се зауставља и тим који напада наставља игру са места прекршаја или линије девет метара. За разлику од кошарке, где је играчима дозвољено да направе 5 фаулова у игри, рукометашима је дозвољен неограничен број прекршаја, који ремете ритам нападачког тима и сматрају се добром одбраном.

Голови се постижу веома често, обично обе екипе постигну минимално по 20 голова, а није неуобичајено да обе екипе постигну и више од 30 голова. Ово није био случај у ранијој историји игре, али је офанзивна игра побољшана од краја 1980-их, посебно коришћење контранапада после неуспелог напада другог тима, тако да је број голова порастао.

Историја рукомета

У Данској је 1898. године учитељ Холгер Нилсен (Holger Nielsen) у Олдрупу је увео у школски програм игру сличну данашњем рукомету, у дворани са 7 играча. Из Данске се игра проширила 1912. у Шведску и Немачку. У Чехословачкој се почетком XX века играла хазена, која је веома слична рукомету, а у Ирској, Северној Америци и Украјини играле су се игре сличне малом рукомету.

Године 1919. увео је Карл Шеленц (Karl Shelenz), професор Више школе за физичко васпитање у Берлину, рукомет на великом игралишту, а у Шведској се развијао, због климатских услова, мали рукомет у дворани. Велики се обично играо на фудбалском терену са 11 играча и са 2 резерве, а мали у дворанама или на отвореним теренима димензија (15-25 x 30-50 m) са 7 играча, а најмање са 4 играча у малим дворанама.

У Амстердаму је 1928. основана Међународна аматерска рукометна федерација - ИАХФ (нем. Internationale Amateur Handball Federation), а 1936. велики је рукомет први и једини пут уврштен у програм Олимпијских игара.

На просторима бивше Југославије рукомет се појавио најпре у Вараждину и Загребу 1933. После Другог светског рата порасло је интересовање за рукомет, па се у Београду 1949. оснива Рукометни савез Југославије, који постаје члан ИХФ-а1950.

Од 1953. играју се првенства Југославије у мушкој и женској конкуренцији, а Куп такмичења од 1955. Велики рукомет је на овим просторима престао да се игра 1958.

Рукомет у Србији

Рукометни савез Србије (РСС) је организација која управља рукометом у Србији са седиштему Београду.

Рукометна репрезентација Југославије остварила је велике успехе, као што су златне медаље на Олимпијским играма (1972,1984) и Светском првенству (1986).

Рукометна репрезентација СР Југославије освојила је бронзану медаљу на европском првенству 1996, и две бронзане медаље на светским првенствима 1999. и 2001.

Андреа Лекић #7- најбоља на свету.

Србија је била домаћин Европског првенства 2012. у мушкој конкуренцији. На овом такмичењу репрезентација Србије освојила је друго место и сребрну медаљу, а Момир Илић је добио награду за најкориснијег играча. Исте године је организовано и женско првенство, а наредне светско првенство за жене, на којем је репрезентација Србије дошла до сребра.

РК Металопластика је два пута била првак Лиге шампиона. Она је најтрофејнији клуб у националном првенству. Међу најуспешнијим клубовима у Суперлиги Србије су и Црвена звезда и Партизан.

Светлана Китић је 1988. ИХФ проглашена за играчицу године, а 2010. је именована за најбољу светску рукометашицу у историји.Андреа Лекић је добитница награде за најбљу светску рукометашицу 2013. године.

Моника Пуђејевић 7₂

ЕКСКУРЗИЈА УЧЕНИКА ОСМОГ РАЗРЕД ОШ „СВЕТИ САВА“

Екскурзија ученика изведена је у септембру 2013. године у организацији Европатурс из Параћина. Ученици осмог разреда су се упознали са западном Србијом и веома лепо провели и научили доста о историји и овом крају Србије. Обишли смо

Овчарско-Кабларску клисуру, манастир Ваведење, град Ужице, Златибор, Кадињачу, Шарганску осмицу и вратили у родни град Бор.

Чланови историјске секције